

10273-58

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 10273

Date of filing: 14/11/89

** AWARD - Type of Award _____
- Date of Award _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of Mr Brower
- Date 31 OCT 88
_____ pages in English 3 pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
_____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۱۰۲۷۳

شعبه سه

حکم شماره ۳-۱۰۲۷۳-۳۹۹

هیدتومو شینتو،

ادعای کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار، مطروح توسط

دولت ایالات متحده امریکا،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،

خوانده.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان دآوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
FILED	ثبت شد
DATE 14 NOV 1988	تاریخ ۱۳۶۸ / ۱۱ / ۲۳

DUPLICATE
ORIGINAL

نسخه برابر اصل

نظر موافق قاضی براوئر

English version

Filed on 31 DEC 1988

نسخه انگلیسی در تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۳۶۷ / ۱۲ / ۳۱
در دفتر ثبت شد.

۱ - من با نتیجه گیریهای حکم در صلاحیت و ماهیت پرونده حاضر کاملاً موافقم. علت نگارش این نظر جداگانه صرفاً اینست که با جزئیات بیشتری توضیح دهم که چرا بنظر من محدودیت مهلت قراردادی که بنا به اظهار خوانده مانع طرح ادعا است، باتوجه به واقعیات این پرونده مصداق نمی‌یابد. به علاوه، من معتقدم که در حکم صادره، بهره باید با نرخ بالاتری اعطاء می‌شد و شایسته است خواهان که [در ادعای خود] کاملاً موفق شده است هزینه‌های خود را نیز دریافت کند.

۲ - قسمت ذیربط ماده هیجده قرارداد استخدامی خواهان مقرر می‌دارد که:

هر نوع غرامت و مزایایی که تحت مفاد این قرارداد تعلق گیرد باید ظرف شصت (۶۰) روز پس از فسخ آن پرداخت

شود. به مطالباتی که پس از گذشت شصت روز از فسخ قرارداد به عمل آید، ترتیب اثر داده نخواهد شد.

خواننده استدلال می‌کند که تصور خواهان در مطالبه [حقوق خود] ظرف شصت روز از فسخ قرارداد، مانع رسیدگی دیوان به ادعای فوق محسوب می‌گردد.

۳ - بنظر من، حتی اگر قرار بود دیوان تحت شرایط عادی راعی دهد که چنین "قید مرور زمانی" مانع اقامه دعوا خواهد شد، در چهارچوب پرونده حاضر قید مزبور مورد اعتراض واقع شده یا حداقل اینکه بدلیل اقدامات اس کی بی ام، قابلیت اعمال خود را از دست داده است. در همان روزی که به خواهان اطلاع داده شد که قرارداد استخدامی وی فسخ گردیده، اس کی بی ام طی شرحی به خواهان به امضاء معاون آن شرکت تاعید نمود که اس کی بی ام مبلغ ۵،۹۸۷/۱۱ دلار امریکا به خواهان بدهکار است و به مجرد اینکه این وجه را از ایزایران دریافت نماید با حواله پستی آنرا برای خواهان ارسال خواهد کرد. پس تصریح شده است که تعهد پرداخت بهیچوجه منوط به دریافت وجه از ایزایران نخواهد بود.

۴ - این نامه به وضوح بر حقوق طرفین تأثیر گذاشته است. از آنجا که اس کی بی ام در تاریخ فسخ قرارداد صراحتاً "تاعید کرد که به تعهد خود نسبت به پرداخت مطالبات خواهان عمل خواهد کرد، باید چنین تلقی گردد که این شرکت از قید مربوط به الزام خواهان به مطالبه [حقوق خود] ظرف ۶۰ روز پس از فسخ قرارداد، اعراض کرده است. در غیر اینصورت، باید چنین تلقی شود که اس کی بی ام معتقد بوده است که الزامات ماده هیجده قرارداد برآورده شده است. در حکم صادره تلویحاً چنین نتیجه‌ای گرفته شده و نظر داده شده است که نیازی به بررسی موضوع مرور زمان نیست زیرا نامه مورخ چهارم بهمن ماه ۱۳۵۷ [۲۴ ژانویه ۱۹۷۹] مبنای حقوقی مناسب برای ادعا می‌باشد.

۵ - من همانطور که ذیل امضاء خود در حکم شماره ۳-۱۰۳۵۵-۲۳۳ مورخ ۱۸ اردیبهشت

ماه ۱۳۶۵ [هشتم مه ۱۹۸۶] صادره در پرونده تئودور لاشو جمهوری اسلامی ایران
(منتشره در 150 Iran-U.S. C.T.R. 11)، توضیح داده‌ام، معتقدم که در
پرونده‌ای نظیر پرونده حاضر، بهره باید با نرخ ده درصد حکم داده شود و هزینه‌های
درخواستی نیز (به مبلغ ۱۱۹/۷۴ دلار آمریکا) پرداخت گردد، زیرا بدون شک حداقل
این مبلغ باید صرف طرح این ادعا شده باشد.

لاشه، به تاریخ نهم آبانماه ۱۳۶۷ برابر با ۳۱ اکتبر ۱۹۸۸

Charles S. Drake

چارلز ان. دراوئر